

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola V. Benedicto, atque omni sapientia decorato, præfulgido David
regi. Flaccus Albinus In Christo salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Mittis ab ætherio clementer Christus olympo,
 Te regat, exaltet, protegat, ornet, armet.
 Mens mea congaudet, bonitas iam vestra fidelis
 Optima quod regem suscipit ipsa senem.
 Hæc precor aspiciat clementi lumine nostras
 Litterulas, scripsit qua pietatis amor.
 Sidera sancta poli, viridis vel gramina terra,
 Omnia conclament, DAVID vbique vale.
 Terra, polus, pelagus, homines, volucresque, feraq̃,
 Concordi acclament voce, Valeto Pater.

EPISTOLA V.

Benedicto, atque omni sapientia decorato,
 præfulgido Dauid regi.

FLACCVS ALBINVS IN CHRIS-
 to salutem.

LICET proximè ad clementiam vestram, gemina
 scripta direxerim: quorum vnum debitum saluta-
 tionis impleret officium; aliud, cuiusdam respon-
 sionis iura teneret, tamen occasione vestræ beatitudinis li-
 terarum accepta, respondere vtrisque conuenit, quas lumi-
 ne & scientia & veritatis indagatone plenas veneranter ac-
 cepi; & magno gratiarum actionis studio Dominum be-
 nedixi, qui virtute fidei & rationis experientia, vestræ pie-
 tatis pectus abundanter implet: ita vt in eo prærogatiua
 sacerdotalis doctrinæ, voluntas pietatis, & regalis potentia
 splendescere comprobetur maximè. Quia fides catholi-
 ca, quæ vbique debet esse vna, & in nullo dissimilis, per ve-
 stram sanctissimam sollicitudinem, sopitis schismatum er-
 roribus, prædicari, & pollere dignoscitur. Et quantum re-
 gni

gni potentia prælatus, tantum sapientiæ decore, & sanctæ religionis feruore omnibus præcellus.

Felix populus, qui tali principe gaudet, in cuius prosperitate salus cunctorum consistit, in cuius hilaritate, omnium animus gaudebit, vt dictum est: In hilaritate regis, vita. Cuius solium dissipat iniquitatem, cuius vultus reuerentia *Proverb. 6.* vsque conseruat ad æquitatem. Nam quod olim Apostolici patres suis scriptis in confirmatione fidei catholicæ, diuersis mundi partibus peregerunt, hoc vestra sanctissima sollicitudo implere non cessat.

Hoc mirabile, & speciale in te pietatis, DEI donum prædicamus, quod tanta deuotione Ecclesias Christi, à perfidorum doctrinis intrinsicè purgare, rueriq; niteris: quanta forinsecus à paganorum vastatione defendere, vel propagare conaris. His duobus gladiis vestram venerandam excellentiam, dextra læuaq; diuina armavit potestas. Victor laudabilis, & triumphator gloriosus existis. Vnde & ad interioris pugnae genus, meæ paruitatis deuotione pro-uocare voluistis, cuius certaminis sudori libenter succubui, vt in libello, quem vestrae nuper direxeram pietati, agnosci poterit: licet necdum vestrae auctoritatis sigillo eundem libelli tenorem confirmatum cognouerim: & hoc reor vel tarditate portitoris, vel angustia temporis gestum esse; nullatenus solita bonitatis vestrae consuetudo in pluribus hoc agere literulis recusat, quod in rarioribus fecisse comper-tum est.

Chartulas verò calculationis cursus lunaris, vel bissex-tilis preparationis, quas nostræ deuotioni tradidistis explo-randas; inuenimus erga mensurationes diligentissime ex-quisitas, acutissime inuentas, nobilissimeque prolatas, Et quod mea olim deuotio de bissexto paucis inchoauit rati-unculis, vestra sagacissima indagatio, copiosè compleuit.

C 3

Quam-

Quamuis considerandum sit cur in quibusdam mensibus ad eosdem dies in anno secundo, vel tertio, vel quarto, computus cursus solaris non peruenisset. Item facilior, & expeditior lunaris cursus supputatio posse inueniri videtur: licet hæc optima, & acutissima, vsque ad vnum scrupulum, vel siliculum distinctè, & cautè currere intelligatur. Direxi excellentiæ vestræ stamen quarundam supputationum, de solis, lunæq; per signiferum cursu, cui si vestri acutissimi sensus subtemen addere placuerit, fortè pueris palatinis contra frigus imperitiæ, aliquod vestimenti genus texti poterit, sicut in prioris texturæ meæ etiam ordinatione fecisse probaueras.

Testaris meum esse, de terræ gremio, vel glebis pulcherrulentis, auri effodere atomos: Vestrum est, regale diadema gemmis sapientiæ præfulgidum venerando gestare in vertice, quatenus laudabilis potentia omnium floreat genere virtutum, & multiplici meritorum laude ad cœlestis regni gloriam, Christo regente, atque donante, peruenire mereatur.

Viueret me terris, vix vix finit improba febris,

Et me cœlesti scandere vultis iter.

Per campos, colles, herbas, & prata, virentes:

Quærere suggestit dum mihi cara salus

Vestra, repente poli insit me sidera summi

Infirmis pietas scandere iam pedibus:

Signaque zodiaci distinguere partibus alto,

Et quis conueniat ordo, locus, numerus.

Hippocratis campos nonne esset, pollice, pluri;

Cum pueris Flacco iam peragrareris:

Quàm radio Crati, cœli describere signa:

Vel lune, & solis dinumerare dies?

Sed

Sed tamen, ut cecinit præclarus commate vates,
 Omnia vincit amor: nos quoque vincat amor.
 Descripsi paucis partes, & sidera cæli,
 Te mandante, meo pectore magnus amor.
 Nunc videat pietas, si quid sit, vestra, probandum:
 Pumice radendum an, pagina quidquid habet.
 Iudice te, nullum, si nunquam fallit imago
 lam metuens fugiam, DAVID, in orbe decus.
 Hæc vestro fuerint forsitan si digna favore;
 Mox maiora, reor, incipit ipse senex.
 Si DEVS æternus vita super addet & annos:
 Est bonitas cuius, quidquid habemus opus.
 Chartula percurrrens colles, camposque liquentes,
 Distichon hoc cantet semper in ore suo.
 Exeget, exaltet vestram benedictio vitam
 Cæterni regis, (David) amate DEO.

EPISTOLA VI.

Domino piissimo, & præstantissimo
 DAVID Regi.

FLACCVS CHARITATIS CALAMO
 vulneratus salutem.

GRATIAS agimus venerandæ pietati vestræ, quod
 libellum secundum vestræ iussuonis præceptum vo-
 bis directum, auribus sapientiæ vestræ, recitari fe-
 cistis; & quod notare iussistis errata illius, & remisistis ad
 corrigendum, quamuis à vobis melius emendari potuisset,
 quia alterius iudiciû, in quolibet opere plus sæpissimè valet,
 quàm proprii auctoris. Minus tamè quiddam fecistis, quàm ple-
 nû postulasset charitatis officiû: quod sensus nõ doctè prolatos,
 vel catholicè exaratos, similiter nolulistis notare; dùm quædam
 suspi-

REGAN
 311
 omg. 172
 81V
 24